

PODOŁAĆ (13) *vb pf*

Oba o oraz a jasne.

inf podołać (6). ◇ *fut 1 sg* podołam (1). ◇ *3 sg* podoła (2). ◇ *3 pl* podołają (1). ◇ *praet 3 sg m* podołał (1). ◇ *con 3 sg m* by podołał (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Zdołać, sprostać, potrafić, mieć na coś dość sił lub umiejętności; sufficere, superesse, suppeditare, sustinere Cn (13) : Impar, et Dispar, Nierówny/ nie mogący podołać. Mącz 276d.

podołać czemu (7): BierRozm 22; Niechayże iuz każdy śprawnie rozładzi/ kto do siebie władzę zwierzchności należącą przywiezuie/ myli/ ktorzy o tym nigdy nie myślemy/ ani byśmy temu podołać mogli? Czyli Pápież NiemObr 172; Phil N, S3; PowodPr 50, 60; Ktorey [wojnie tureckiej] nie tylko my łami/ ále y wżytko śnadź Chrześcijánstwo/ ledwoby/ y to zá wielką zgodą y łpolną pomocą podołać mogło. VotSzl Fv; [Wieleby thákowych [ludzi nieuczciwych] opifować/ ále przeftánę rádźzey pocżawźy/ bo temu trudno podołać. GilPos 28v (Linde)].

cum inf (3): Dobro to czyłte/ dobro dołkonále/ tego wyłłowić/ me dowćipy mále Nie podołáią GrabowSet X2v, F3v; KlonWor 42.

a. *Móc pokonać [komu, czemu] (2) : Prawdác iest że mu [Turkowi] iedno kroleństwo nie podoła Górnrzm M2; Dział zmiękczył ferce twóy Herkulefowé: Onégo mężá/ którego gwałtownéy Moczy żaden mąż/ ni źwierz nie podołał GórnrTroas 50.*

Synonim: sprostać.

Formacje współrdzenne: wydolać, zdołać; podoleć, zdoleć; podoływać; zdolować.

KWysz